

Závěrečná zpráva ze studijního pobytu

Akademický rok LS 2021/2022 a ZS 2022/2023

Tato zpráva musí být předána Zahraničnímu oddělení Filozofické fakulty UP (dále jen ZO FF) po ukončení studijního pobytu. Zprávu, prosím, zašlete e-mailem na adresu j.horakova@upol.cz. Do předmětu e-mailu napište „Zpráva z pobytu“ + název příslušné země.

Závěrečné zprávy, jejichž autoři a autorky souhlasili/y se zveřejněním, jsou k dispozici na internetové adrese <https://www.ff.upol.cz/studenti/zahranicni-mobility/administrace-vyjazdu/>.

Jméno a příjmení studenta/studentky:	Jaroslav Tecl
E-mail:	tecl308@gmail.com
Domácí VŠ:	Univerzita Palackého v Olomouci
Domácí fakulta	Filozofická fakulta
Obor studia:	Asijská studia se specializací čínský jazyk a kultura
Hostitelská země:	Tchaj-wan
Hostitelská VŠ:	Providence University
Délka pobytu:	2 semestry

Prosíme o vyjádření, zda hodláte zprávu poskytnout k uveřejnění a zda ji hodláte zveřejnit anonymně či nikoli. Zveřejnění jména a kontaktu může pomoci dalším uchazečům a uchazečkám o stipendijní pobyt v zahraničí.

Souhlasím s uveřejněním této zprávy nebo její části na internetových stránkách ZO FF **ano**

Souhlasím s uvedením jména u mé zprávy **ano**

Souhlasím s uvedením e-mailové adresy u mé zprávy **ano**
Souhlasím s tím, aby zpráva byla uchována pro potřeby ZO FF
po dobu pěti let od jejího odevzdání. **ano**

1) TEXT

Studijní pobyt jsem absolvoval na Providence University ve městě Tchaj-čung na Tchaj-wanu a celkem jsem tam strávil necelých 10 měsíců. Od března do srpna jsem pobíral stipendium MOFA a účastnil se kurzu čínštiny pro cizince. Vzhledem k tomu, že v zimním semestru roku 2022 bylo pro mě na kurzu čínštiny možné pouze opakovat učivo z předchozího semestru, navštěvoval jsem běžné univerzitní kurzy vyučované v čínštině, konkrétně se jednalo o základy japonštiny a kurz výuky čínštiny pro cizince.

Cesta na Tchaj-wan a byrokracie

Příprava na výjezd byla specifická opatřeními proti covidu-19 na Tchaj-wanu, informace k ní v době návratu z výjezdu již nejsou aktuální a také doufám, že už nikdy nebudou. Tato opatření způsobila mnohé komplikace nejen před výjezdem, ale i v jeho průběhu.

S Tchaj-wanem má Česká republika bezvízový styk, kromě toho existuje mnoho stipendijních programů, na jejichž základě je možné získat dlouhodobé vízum. V březnu 2022 nebyl vstup bez víza možný a byl vydáván pouze jeden nebo dva druhy studentských víz, které měly výjimku ze zákazu vstupu na Tchaj-wan zavedeného proti šíření covidu-19. Vízum, jenž jsem obdržel pro tento výjezd, bylo vydáváno účastníkům stipendijních pobytů MOFA. Tyto pobyty byly umožněny na základě smluv mezi Tchaj-wanem a některými evropskými státy. Ještě v prosinci 2021 byl však zaveden dočasný zákaz vstupu studentům bez povolení k pobytu (ARC) a ten se protáhl až do března 2022. Kurz čínštiny, jehož jsem se účastnil začínal už 1. března, o zrušení zákazu vstupu jsem byl po nekonečném čekání informován až o pár dní později, účast na vyučování byla tedy možná pouze online. Před výjezdem jsem se online výuky účastnil pouze jednou, a to jedné úvodní vyučovací hodiny, po které jsem uznal za vhodné domluvit se se školou, že se výuky budu účastnit až po příjezdu na Tchaj-wan. V opačném případě bych obětoval spánek mezi druhou a pátou hodinou ráno českého času. Ostatní studenti se navíc výuky účastnili prezenčně.

Vízum MOFA bylo problematické ještě v jednom ohledu: Jednalo se pouze o tzv. „Visitor Visa“, tedy návštěvní vízum, s nímž nelze žádat o povolení k pobytu (ARC). ARC je doklad podobný občanskému průkazu, vydává se cizincům s dlouhodobým pobytem na Tchaj-wanu a je potřebný k vyřízení mnoha záležitostí. Bez ARC jsem si na začátku pobytu nemohl vyřídit např. výhodný tarif u mobilního operátora nebo založit účet. V obou případech jsem se spokojil s poněkud horšími alternativami umožněnými univerzitou.

Vzhledem k tomu, že mi původní vízum platilo pouze půl roku, ale mým plánem bylo na Tchaj-wanu zůstat přes tři čtvrtě roku, ARC jsem si musel vyřídit. Vyřizování ARC mi zkomplikovaly dvě skutečnosti. Za prvé, s „Visitor Visa“ si není možné žádat o ARC, je nutné počkat čtyři měsíce, potom si zažádat o tzv. „Residential Visa“, tedy pobytové vízum, na základě kterého se žádá o ARC. K žádosti o toto vízum byly mimo jiné nutné doložit

dostatečné finanční prostředky na účtu, kdy k výpisu z českého účtu musel být předložen kurz a účtenka z bankomatu sloužící jako potvrzení, že mohu s českou kartou vybírat peníze z tchaj-wanských bankomatů. Dalšími podmínkami byly zdravotní prohlídka za 1500 NTD (cca 1200 Kč) a potvrzení o studiu na tchaj-wanské univerzitě. Zde jsem narazil na další komplikaci, jelikož mým původním plánem bylo účastnit se v zimním semestru výměnného pobytu na National Taiwan Normal University v Tchaj-peji. Vzhledem ke komplikacím s vízem, které by nastaly při změně školy jsem se však domluvil na Providence University, že další semestr tam budu pokračovat jako výměnný student a pobyt na NTNU jsem zrušil.

Přesun na Tchaj-wan byl v březnu 2022 stále poznamenán přísnými opatřeními proti covidu-19. Před odletem byl vyžadován PCR test s platností 48 hodin. Ten jsem si nechal provést den před odletem, výsledek jsem ale v době odbavení do letadla ještě neobdržel, proto jsem si na letišti nechal provést expresní test s výsledkem do dvaceti minut, aby mě pustili do letadla. Test stál 7500 Kč. Vedle toho mi na TECO (Tchaj-pejská hospodářská a kulturní kancelář) sdělili, že zpáteční letenka nebude nutná pro vstup na Tchaj-wan. Nevěděl jsem ani, který den se přesně vrátím do Česka, rozhodl jsem se tedy zpáteční letenku nekupovat. Nenapadlo mě však, že tuto informaci na odbavovací přepážce mít nebudou. Před vydáním palubního lístku tedy podle původních pravidel byla nutné předložit zpáteční letenku. Naštěstí společnost Emirates nabízí bezplatnou rezervaci letenky na 6 hodin. Předložení potvrzení o rezervaci zpáteční letenky v elektronické podobě nakonec stačilo k vydání palubního lístku. Letenka s přestupem v Dubaji stála přes 17500 Kč a předpokládám, že dnes budou ceny podobné. Existují dokonce i přímé lety z Vídně s tchaj-wanskou aerolinkou, ty nejsou o mnoho dražší.

Po příletu na Tchaj-wan mě čekal další PCR na letišti. Potom nebylo možné svobodně opustit letiště, protože v březnu 2022 bylo povinné strávit 10 dní v karanténě. Tam mě za asi 1000 NTD (cca. 800 Kč) odvezlo karanténní taxi, cesta po dálnici trvala asi hodinu a půl. V mém případě bylo nutné karanténu strávit na jednom pokoji v karanténním hotelu v Tchaj-čungu. V průběhu karantény jsem komunikoval svůj zdravotní stav se školou a pomocí automatických SMS a aplikace i s hygienou. Bylo třeba nahlašovat tělesnou teplotu a některé dny i výsledky antigenních testů. V karanténě bylo poskytováno jídlo třikrát denně, kromě toho byla dovolena i donáška jídla. Desetidenní pobyt v karanténě vyšel celkem na 24000 NTD (cca 18000 Kč). Ještě jeden PCR test byl vyžadován den před koncem karantény, v případě negativního výsledku následovalo propuštění. Dalších sedm dní jsem byl v tzv. režimu „self-health management“, kdy bylo stále třeba komunikovat svůj zdravotní stav s hygienou, nicméně už bylo možné opouštět bydliště a neplatila téměř žádná speciální omezení, pouze doporučení. Jelikož jsem měl už před koncem karantény zařízené soukromé bydlení, mohl jsem při self-health managementu opustit hotel a nastěhovat se do pronajatého bytu. Platila podmínka, že při self-health managementu může osoba pobývat pouze v samostatném pokoji, školy proto nepouštěly studenty na koleje, kde by se mohli setkat se spolubydlíci. Studenti s ubytováním na kolejích tedy museli těchto sedm dní strávit v karanténním hotelu. Karanténa se v průběhu roku 2022 postupně zkracovala a na podzim byla zrušena.

Ubytování

Ubytování jsem sháněl s pomocí školy. Ta mi poslala kontakty na poskytovatele bydlení a já jsem se spojil s jedním z nich. Bydlení jsem si dohodl až v karanténě, všechno proběhlo

online, podrobnější informace jsem získal přes chatovací aplikaci LINE, pomocí níž jsem komunikoval s ubytovatelem. Kauci a nájemné za první měsíc jsem uhradil přes PayPal, bohužel s nemalými poplatky a špatným kurzem, v danou chvíli byl ale tento způsob úhrady jedinou možností. Smlouvu jsem podepsal na období od března do konce srpna, měsíční nájemné činilo 6500 NTD (cca. 5000 Kč), elektřina se platila zvlášť. Pokoj se nacházel v šestém patře, byl velmi malý, většinu plochy zabírala manželská postel. Kromě té byl v pokoji malý psací stůl, jedna židle, lednička, vodorovná tyč, na niž bylo možné věšet ramínka, několik malých poliček a koupelna a záchod v jednom. Kuchyň v domě zcela chyběla, což je na Tchaj-wanu v tomto typu ubytování obvyklé. V bezprostřední blízkosti domu se však nacházelo velké množství levných restaurací. Pokoj byl čistý a moderně vybavený, nicméně jeho jediné okno směřovalo k vedlejšímu domu, který byl pouze asi metr daleko. Pokoj se nacházel v nejvyšším patře, dopoledne v něm tak bylo poměrně dost denního světla, odpoledne už ale bylo nutné si rozsvítit, přestože venku bylo stále světlo. Co se týče pokojů v prvním patře stejného domu, tam po celý den nebylo přirozené světlo takřka žádné. Podobné pokoje jsou na Tchaj-wanu poměrně běžné, lze si dokonce pronajmout pokoj zcela bez oken, pokud je však přirozené světlo podmínkou, je nutné si při výběru bydlení dát na okna pozor. Nedostatek denního světla byl jedním z důvodů, proč jsem se po dvou měsících přestěhoval o dva pokoje vedle do asi dvakrát většího rohového pokoje. Ten stál 8500 NTD (cca 6200 Kč) za měsíc a měl okno navíc, díky čemuž tam bylo denní světlo až do večera. Kromě toho se do tohoto pokoje vešel i malý gauč a velký stůl. Zvažoval jsem přestěhovat se někam úplně jinam, bylo mi však sděleno, že po podepsání smlouvy musím doplatit nájemné za všechny měsíce, změna pokoje ale nebyl problém.

Stravování

Většina levnějších pokojů na Tchaj-wanu nemá kuchyň (ani společnou), navíc vaření pro jednoho nebo dva lidi vyjde dráž než stravování v restauracích a jídelnách. Na rozdíl od Česka, kde je pro mnohé návštěva restaurace nepříliš častou událostí, na Tchaj-wanu je to každodenní způsob stravování. Do restaurace jsem chodil každý den dvakrát nebo třikrát. Osobně mi vyhovovalo jíst přímo v restauraci, mnoho místních ale volí i donášku nebo si berou jídlo s sebou. Za jedno jídlo jsem většinou utratil 70 až 150 NTD (cca 50 až 110 Kč), je ale možné se najíst i za nižší cenu. Restaurace v této cenové kategorii se samozřejmě moc nepodobaly běžné české restauraci nebo hospodě, byly zpravidla menší, nabídka jídel záležela na tom, v čem se restaurace specializovala, např. smažená čínská jídla, japonská kuchyně, nudlové pokrmy a plněné knedlíčky (k obojímu je potřeba těsto z pšeničné mouky), samoobslužné jídelny atd. Za podobné ceny je možné se najíst v tzv. „convenience store“, jako 7-Eleven nebo Family Mart, v nabídce mají mimo jiné různé chlazené pokrmy, a to kromě těch asijských i například špagety. Chlazené pokrmy je možné si na místě ohřát nebo si je odnést s sebou. Tyto malé obchody jsou prakticky všudypřítomné, většina je otevřena 24 hodin denně, nabízí různé zboží od jídla a nápojů až po kosmetiku, a kromě toho v nich může zákazník využít bankomat, tiskárnu, zaplatit nájem nebo si vyzvednout zásilku. Na Tchaj-wanu se rozhodně vyplatí navštěvovat restaurace i vyšších cenových kategorií, je to skvělá možnost poznat kuchyni východní Asie připravovanou skvělými kuchaři a z kvalitních surovin. Návštěva takovýchto restaurací je nejlepší ve více lidech, aby bylo možné ochutnat co nejvíce pokrmů. Za oběd nebo večeři utratíte až několik stovek Kč na osobu a většinou je třeba se předem objednat.

Doprava

Pokud cestujete dálkovou hromadnou dopravou po západním pobřeží Tchaj-wanu (kde se nachází většina populace), největší problém, na který narazíte budou překlímizované vlaky. Zejména mezi velkými městy je každý den na výběr mezi desítkami až stovkami spojů lišícími se cenou, rychlostí či pohodlím. Například z Tchaj-čungu do asi 170 km vzdálené Tchaj-peje je možné dojet buď autobusem, vlakem nebo rychlovlakem. Autobusy provozuje několik společností, každá většinou jednou nebo dvakrát do hodiny. Autobus je nejlevnější (cca 200 Kč) a někdy i nejrychlejší způsob dopravy mezi těmito městy, protože jede po dálnici přímo do cílového města. Na rozdíl od rychlovlaku mají dálkové autobusy mnoho stanic po celém městě, jsou tedy vždy časově dostupnější. Rychlovlaky staví pouze na jednom nádraží v Tchaj-čungu, a to se nachází poměrně daleko od centra, z místa mého bydliště na toto nádraží dokonce neexistuje přímý spoj. Vedle toho je cesta rychlovlakem asi třikrát dražší a jezdí pouze na jedné lince na západním pobřeží mezi Tchaj-pejí a Kao-siungem. Spoje jsou však velmi časté, trvají 45 minut až 1 hodinu (záleží na počtu zastávek), nemívají zpoždění a nezpomalí je hustá silniční doprava. Obyčejné vlaky mají rozsáhlejší železniční síť a dělí se do třech hlavních cenových kategorií podle pohodlí a počtu zastávek. Rychlejší vlaky vyjdou draž než autobusy, ale levněji než rychlovlaky. Ty nejlevnější se cenově podobají autobusům, vzhledově však připomínají spíše metro a cesta z Tchaj-čungu do Tchaj-peje může trvat několik hodin, protože zastavují na každé zastávce.

Hlavní město Tchaj-pej má mimořádně vyspělou městskou hromadnou dopravu, zejména díky rozsáhlé síti metra, jejíž linky na sebe hladce navazují, mnoho místních tedy necítí potřebu používat vlastní dopravní prostředky. To samé však nelze říct o druhém největším městě Tchaj-wanu. Z mého pohledu Tchaj-čung nenabízí jediný příjemný a zároveň užitečný způsob přepravy. Přestože má dvojnásobek obyvatel Prahy, najdeme v něm jedinou linku metra, která v podstatě vede odnikud nikam. Jeho souprava je přibližně poloviční oproti těm pražským, ale takřka nikdy nebývá přeplněná. Na jedné z nejvytíženějších ulic, pod kterou měla dávno vést druhá linka metra, byl v každém směru věnován jeden pruh pouze pro autobusy MHD. Toto řešení ale není ideální, autobusy stále stojí na zdoluhavých semaforech a pruhy nevedou po celé délce, proto se ve špičce autobus zasekne v husté dopravě. Kromě toho autobusy nejedí zcela pravidelně a v horších případech můžete na další spoj čekat až čtvrt hodiny, po čemž na zastávku přijede hned pět autobusů za sebou. Od chození pěšky v Tchaj-čungu odrazují vedra, a hlavně absence chodníků na většině ulic, což v kombinaci s hustou dopravou je velice nepříjemný zážitek. Mým nejoblíbenějším způsobem přepravy v Tchaj-čungu jsou sdílená kola. Ačkoliv je na nich stále třeba vypořádat se s hustou dopravou, oproti ostatním způsobům přepravy mají nespočet výhod. Kola jsou k dispozici ve stojanech téměř po celém městě a jízda do půl hodiny je zadarmo. Jedná se tedy o rychlý a levný způsob přepravy, který zároveň přispívá našemu zdraví. Na rozdíl od vlastního kola je možné půjčit si sdílené kolo na kopci a pod kopcem ho vrátit. Mezi místními je skútr bezpochyby nejoblíbenější dopravní prostředek. Je rychlý, relativně levný, příliš se ho netýkají dopravní zácpy a parkování je oproti autu také jednodušší. Jízda po městě je však poměrně nebezpečná a kvůli husté dopravě a zdoluhavému čekání na semaforech také stresující a nezáživná. Cizinec s povolením k pobytu nad šest měsíců může na Tchaj-wanu získat řidičský průkaz a proces vyřízení ŘP na skútr je rychlý, docela jednoduchý a hlavně levný. Pro studenty, kteří na Tchaj-wanu studují pouze jeden rok se ale nákup vlastního skútru nevyplatí a pro občasná výlety je lepší si ho půjčit. Co se týče auta, jako dopravní prostředek do města je velice nepraktickou volbou kvůli dopravním zácpám a nedostatku parkovacích míst. Při velkých vedrech je však klimatizace velkou výhodou.

Finance

Při první části pobytu jsem měsíčně dostával stipendium od tchaj-wanského ministerstva zahraničí (MOFA). Vyplácela ho škola v hotovosti a bylo z něho strháváno školné, z původní částky tedy zbylo něco přes polovinu. Domnívám se, že výše stipendia je dostačující pro studenty, kteří si zvolí ubytování na studentských kolejích. Pronajímání vlastního samostatného pokoje se spíše prodraží a čerpání peněz z vlastních zdrojů je nevyhnutelné. Výhodná směna českých korun na tchaj-wanské dolary je poněkud komplikovaná. Osobně jsem se snažil co nejvíce platit platební kartou internetové finanční služby Revolut, která sice nenabízí přímou směnu koruny na tchaj-wanský dolar, ale při placení má nejvýhodnější kurz a ve všední dny je směna bez poplatků. Ne všude lze platit kartou, a protože jsem neměl fyzickou kartu Revolutu (neplacená verze služby nabízí výběr z bankomatu do cca 4500 Kč bez poplatků), musel jsem najít jiný způsob převodu. Směna hotovosti v bance nemá výhodný kurz, navíc je za poplatek a podobně je na tom výběr z bankomatu českou kartou. Po vyřízení ARC nakonec bylo nejvýhodnější založit si účet u některé z bank, které nabízí směnu online za výhodný kurz. Vybral jsem si banku E.SUN, kam jsem si mohl po založení účtu poslat americké dolary (nebo eura) a v aplikaci je směnit za tchaj-wanské dolary. Poté jsem mohl vybírat hotovost z bankomatu. Poplatky i kurz jsou výhodnější, zvláště při převodu vyšších částek.

Volný čas

Za jeden z nejlepších způsobů, jak při studiu na tchaj-wanské univerzitě trávit volný čas je přidat se k jednomu nebo i více studentským spolkům. Studentské spolky působí v podstatě na všech univerzitách (alespoň na všech, co přijímají zahraniční studenty). Všeobecně platí, že čím větší nebo známější univerzita je, tím větší bude výběr, a tím lepší spolky budou. Se spolky se je možné seznámit buď přes stránky univerzity, sociální sítě nebo na začátku semestru, kdy se spolky představují ve stáncích v kampusu. Výhodou spolků není pouze možnost věnovat se svým zálibám, ale také možnost seznámit se s tchaj-wanskými studenty a procvičit si jazyk s lidmi, kteří nevěnují mnoho pozornosti vašemu původu.

Ve druhém semestru studia na Providence University jsem se přidal do turistického spolku. Mezi aktivity spolku nepatřilo pouze pořádání výšlapů, kterých jsem se za semestr zúčastnil celkem šestkrát a dvakrát z toho i s přenocováním v horách, spolek se věnoval i přípravě na výšlapy, a to hned několika způsoby. Alespoň jednou týdně (mimo zkoušková období) jsme se scházeli na tréninku. Ten probíhal buď formou vytrvalostního běhu na atletickém stadionu nebo procházkou kolem kampusu (ten se nachází na mírném kopci) se zátěží v turistickém batohu. Vedle toho jsem se v rámci spolku zúčastnil několika přednášek na témata související s vysokohorskou turistikou. Vzhledem k tomu, že je Tchaj-wan velmi hornatý ostrov, turistické spolky působí na mnoha univerzitách. Tamní hory jsou mnohem vyšší, strmější a pustější než ty české, výpravy tedy mohou být nebezpečnější, proto univerzitní turistické spolky nabízejí skvělou příležitost prozkoumat hornaté vnitrozemí ostrova bezpečně i levně díky možnosti si zdarma zapůjčit některé vybavení.

Zhodnocení hostitelské instituce

Přístup ke studiu na vysoké škole je na Tchaj-wanu odlišný od toho českého. Kvůli silnému společenskému tlaku absolvuje téměř každý Tchaj-wanec alespoň čtyři roky bakalářského studia. Tchaj-wan má navíc více než dvojnásobný počet obyvatel než Česko a univerzity

bývají menší než ty české, z čehož plyne, že vysokých škol je na Tchaj-wanu velmi mnoho. Kromě toho společnost a zaměstnavatelé kladou důraz na žebříčky univerzit. Absolventi lépe hodnocených škol jsou ve výhodě při hledání zaměstnání nebo dokonce i partnera, proto studenti středních škol věnují nemalé úsilí přípravě na závěrečné zkoušky, které rozhodnou, na jakou univerzitu se mohou dostat. V hodnocení univerzit se bere ohled na údaje, které nemusí být podstatné pro zahraniční studenty, jako například úspěchy ve výzkumu. Jakou roli by umístění v žebříčcích mělo hrát při výběru školy pro zahraniční výjezd je ale otázka několika faktorů.

Providence University je soukromá univerzita a v žebříčcích se nachází spíše uprostřed. Soukromé univerzity běžně neobsazují nejvyšší příčky žebříčků a mívají vyšší školné, pro Tchaj-wanské studenty však bývá jednodušší se na soukromou školu dostat. Ačkoliv jsem ze začátku nevnímal žádné velké rozdíly a studenti Providence University mi připadali jako studenti kterékoliv jiné školy, ve druhém semestru, kdy jsem měl příležitost s nimi strávit více času jak při vyučování i mimo něj, jsem však poznal, že někteří studenti buď litují, že se nedostali na lepší školu nebo o studium neprojeví velký zájem. Nepovažuji to za velký problém, stále je na této univerzitě možnost seznámit se s mnoha zajímavými lidmi, lépe hodnocené univerzity ale v tomto ohledu nabídnou lepší atmosféru pro studium. Spolu s větším výběrem volnočasových aktivit je toto hlavní důvod, proč bych doporučil pokročilejším studentům čínštiny vybrat si prestižnější a větší univerzitu, zejména pokud mají v úmyslu navštěvovat kurzy určené pro tchaj-wanské studenty. Pro studenty, jejichž úroveň čínštiny není na vysoké úrovni nebo je to jejich první studium na Tchaj-wanu nebo v Číně je Providence University dobrá volba. Myslím si, že kurzy v Centru výuky čínského jazyka (CLEC) na Providence University jsou na profesionální úrovni, vedle toho také často pořádají různé aktivity pro zahraniční studenty. Campus Providence University je dobře vybavený a nepostrádá nic, co by se od něho očekávalo. Je sice poněkud vzdálený od centra a Tchaj-wanští studenti si často stěžují, že v okolí není dost míst, kam se jít dobře najíst, jejich pohled je ale relativní a ve srovnání s českými městy je v okolí kampusu velmi bohatý výběr restaurací.

Závěr

Studijní pobyt na Tchaj-wanu není jen o tom, co nabízí univerzita. Je také důležité, jak s časem naložíme sami. Studijní pobyt na Tchaj-wanu mi umožnil poznat ostrov z mnoha úhlů pohledu, od rozmanité kuchyně, přes architekturu až po literaturu v čínském jazyce. Jako jednu z nejhodnotnějších zkušeností ale považuji účast v univerzitním turistickém spolku, jelikož mi to umožnilo navštívit odlehlá a krásná místa v Tchaj-wanském vnitrozemí, a také trávit čas s Tchaj-wanci, se kterými mám zároveň něco společného.